

Nenávratná - Tomáš Klus

G D C Emi D

G
Z výkladních skříní půvab manekýn,
můj výlet do bezčasí,

D
jsem jistě jiný, jsem teď kdekým,
oběť nevědomé krásy,

asi ne na pohled, ale na dotek beztvary.

G
Bez tváře cizoty vzdálen,
na své neznačené trase,

D
jsa vystrašen šepotem úst,
co zdály se bezhlasé,

chci z tvých průsvitných dlaní zase pít.

R: A z cizích veršů pak skládám věty,
z labutích per peruť pro let mimo světy,
spíš-li sním, sním-li spíš .

Být blíž a schopen odpustit,
pod víčky mít skrýš,
držet se a nepustit jako stalo se to,
když jsme mlčením křičeli a sváděli se k pláči.

Stačí místo slov jen vzplanutí,
ta poezie citu,
a krajina je bez hnutí,
jen tvá melodie zní tu,
příběh bohéma a poety přitom
jen já a tam ty.

 $2x R_{11}$

Už vím že pod polštář ukrýváš
vzkazy psané spánkem,
v koupelně za zrcadlo
svou vůni s heřmánkem,
tak dobře znám poměry ztrát z obou stran.

Barvami slov jen přikrášluješ
pravdu ve vzduchoprázdnu,
zkoušíš předejít pádu
zadumán sám si zůstaň - srabe!

2x R...